

(Sag C-496/20)

Sagsøger: M.F.

Sagsøgt: T.P.

Procesdeltager: Prokurator Generalny

(Sag C-506/20)

Sagsøgte: T.B.

Sagsøgte: T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S. og Skarb Państwa — Sąd Najwyższy,

Procesdeltager: Prokurator Generalny

(Sag C-509/20)

Sagsøger: M.F.

Sagsøgt: J.M.

Procesdeltagere: Prokurator Generalny og Rzecznik Praw Obywatelskich

(Sag C-511/20)

Sagsøger: B.S.

Sagsøgte: T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N. og Skarb Państwa — Sąd Najwyższy

Procesdeltager: Prokurator Generalny

Konklusion

Anmodningerne om præjudiciel afgørelse forelagt af Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) (øverste domstol (afdelingen for arbejds- og socialsikringssager), Polen) ved afgørelser af 15. juli 2020 afvises.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 13. januar 2023 — XO mod Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Waldviertel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Østrig)

(Sag C-574/20 (¹), Finanzamt Österreich)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialsikring – familiedelser – indeksering efter priser – svar på et præjudicielt spørgsmål, der klart kan udledes af Domstolens praksis – ingen forbindelse mellem det præjudicielle spørgsmål og tvisten i hovedsagen – spørgsmål, som åbenbart ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2023/C 164/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XO

Sagsøgt: Finanzamt Österreich, tidligere Finanzamt Waldviertel

Konklusion

- 1) Undersøgelsen af det første præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012, henset til artikel 45 TEUF.
- 2) Det er åbenbart, at det andet præjudicielle spørgsmål, der er blevet forelagt af Bundesfinanzgericht (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager, Østrig), ikke kan antages til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 35 af 1.2.2021.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 17. januar 2023 — procedure indledt af TBI Bank (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-379/21, TBI Bank) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerkredit – direktiv 93/13/EØF – artikel 6, stk. 1 – urimelige kontraktvilkår – afslag på udstedelse af et betalingspålæg i tilfælde af et krav støttet på et urimeligt kontraktvilkår – konsekvenser, når et kontraktvilkår er urimeligt – instruktioner fra en højere ret, som ikke overholder nævnte konsekvenser)

(2023/C 164/26)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TBI Bank

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler

skal fortolkes således, at

den nationale ret, der skal tage stilling til en anmodning om udstedelse af et betalingspålæg, og hvor forbrugeren, der er skyldner, ikke deltager i sagen før udstedelsen af dette betalingspålæg, er forpligtet til ex officio at undlade at anvende et urimeligt vilkår i den forbrugerkreditaftale, der er indgået mellem forbrugeren og den pågældende erhvervsdrivende, hvorpå en del af det påberåbte krav er støttet. I dette tilfælde har denne ret mulighed for delvist at forkaste denne anmodning på betingelse af, for det første at denne kontrakt kan opretholdes uden nogen anden ændring, revision eller tilføjelse, hvilket det påhviler nævnte ret at efterprøve, og for det andet at de krav, der følger af det nævnte kontraktvilkår, kan adskilles fra resten af anmodningen.

- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for, at den nationale ret, som skal træffe afgørelse efter hjemvisning fra en højere ret, i henhold til den nationale processuelle lovgivning er bundet af de retlige vurderinger og de instruktioner, som den højere ret har afgivet, selv om den, henset til den fortolkning, som den har anmodet Domstolen om, anser disse vurderinger og instruktioner for ikke at drage de retlige konsekvenser af, at et kontraktvilkår i en forbrugerkreditaftale er urimeligt.

(¹) EUT C 368 af 13.9.2021.